

بهبود مدل تصمیم‌گیری اعتماد مبتنی بر نظریه عدم قطعیت با استفاده از الگوریتم‌های تکاملی

شیمای حکیمی راد*

دانشکده مهندسی کامپیوتر- دانشگاه یزد- یزد- ایران

پست الکترونیکی: shima.hakimirad@stu.yazd.ac.ir

علی محمد لطیف

دانشیار دانشکده مهندسی کامپیوتر- دانشگاه یزد- یزد- ایران

پست الکترونیکی: alatif@yazd.ac.ir

چکیده

برای ارزیابی و اعتبارسنجی صحت رفتار مدل، از مجموعه‌های از سناریوهای شبیه‌سازی استفاده شده است. نتایج شبیه‌سازی نشان می‌دهد که مدل پیشنهادی، معتمد را متناسب با زمینه، اولویت اجزای اعتماد، سطح اهداف، درجه اعتمادپذیری و درجه خطرپذیری اعتمادکننده تعیین می‌نماید و راه‌حل بهینه‌ای که توسط الگوریتم‌های تکاملی به دست می‌آید، معادل با بهترین راه‌حل است. **واژه‌های کلیدی:** اعتماد محاسباتی، نظریه عدم قطعیت، درجه اعتماد، درجه حداقل خطر، الگوریتم‌های تکاملی

در سیستم‌های مدیریت اعتماد، اعتماد به عنوان یک هدایت‌گر برای اعتمادکننده تعریف می‌شود. اعتمادکننده در راستای هدف خود، معتمدی را انتخاب می‌کند که دارای حداکثر درجه اعتماد و حداقل خطر باشد. در این مقاله، یک مدل تصمیم‌گیری اعتماد محاسباتی مبتنی بر نظریه عدم قطعیت، بهبود یافته است. برای بهبود، مدل ریاضی جدیدی برای مسئله درجه اعتماد و حداقل خطر، با توجه به سطح اهداف اعتمادکننده و اولویت اجزای اعتماد در زمینه مشخص تعریف می‌شود. این مدل با استفاده از الگوریتم‌های تکاملی حل می‌شود و راه‌حل بهینه را که مشخص‌کننده حداکثر درجه اعتماد و حداقل خطر است، تولید می‌کند. سپس، درجه اعتماد و درجه خطر گزینه‌های معتمد، بر اساس میزان انحراف منفی که از راه‌حل بهینه دارند، محاسبه می‌شوند. در نهایت، با توجه به درجه اعتمادپذیری و خطرپذیری اعتمادکننده، رتبه نهایی گزینه‌های معتمد محاسبه می‌شود و گزینه معتمد با بالاترین رتبه به عنوان معتمد مناسب، انتخاب می‌شود.

۱- مقدمه

خدمات اینترنت به طور فزاینده‌ای در زندگی روزمره مورد استفاده قرار می‌گیرند. از جمله این خدمات تجارت الکترونیکی، دسترسی به اطلاعات مبتنی بر وب است؛ اما هنوز نگرانی عمده در مورد قابل اعتماد بودن این خدمات وجود دارد [۱]. طراحی یک سیستم و کنترل همه جزئیات سیستم با افزایش اندازه و پیچیدگی سیستم‌های کامپیوتری توسط مغز بشر غیرممکن است. کنترل

* نویسنده مسئول

میلیون‌ها تعامل رخ داده در یک فروشگاه الکترونیکی بزرگ و نظارت کردن بر یک سیستم اطلاعاتی سازمانی که شامل تعداد زیادی از دستگاه‌های ناهمگن است و هزاران نفر را از نقاط مختلف پوشش می‌دهد، پیچیده است. در واقع اعتماد^۱ به‌عنوان یک هدایت‌گر برای اعتمادکننده^۲ تعریف می‌شود و گزینه معتمدی^۳ را انتخاب می‌کند که دارای دو شرط زیر باشد:

- حداکثر قابلیت اطمینان^۴، دسترس‌پذیری^۵، شایستگی، اشتیاق برای انجام کار، بی‌ضرر بودن و حداقل هزینه را با توجه به سطح اهداف اعتمادکننده و اولویت‌های تعریف‌شده توسط اعتمادکننده در هر زمینه^۶ داشته باشد.
- با توجه به درجه خطرپذیری اعتمادکننده، دارای حداقل خطر^۷ باشد.

اعتماد محاسباتی، سبب می‌شود یک عامل هوشمند به عامل‌های دیگر اعتماد کند و بخشی از وظایفش را به عامل هدف در یک محیط چند عامله محول کند. در واقع، محول کردن یک عمل، نتیجه اعتماد است و این اعتماد اساس سیستم‌های کامپیوتری در مقیاس بزرگ است. مدل‌های اعتماد محاسباتی در سیستم‌های پشتیبان، برای پشتیبانی از کاربران در تصمیم‌گیری‌ها به کار می‌رود. این مدل‌ها برای هدایت کاربران در وبگاه‌های برخط به کار می‌رود[۲]. تصمیم‌های واقعی اعتماد در حالت عدم قطعیت انجام می‌شوند. برای مدل کردن اعتماد در این حالت، دو سیستم محاسباتی نظریه احتمالات و نظریه عدم قطعیت^۸ وجود دارد. احتمالات به‌عنوان تکرار، تفسیر می‌شود، اما عدم قطعیت به‌عنوان درجه اعتقاد شخصی، تفسیر می‌شود. از آنجایی که نظریه احتمالات بر اساس تکرار یک رخداد است، در زمینه‌هایی استفاده می‌شود که تعداد نمونه‌ها زیاد باشد. بنابراین در زمینه‌هایی که تکرار یک رخداد امکان‌پذیر نیست، توزیع احتمالات تخمین‌زده شده مناسب نیست و در

چنین زمینه‌هایی مثل محاسبه مقاومت یک پل، استفاده از نظریه عدم قطعیت مناسب‌تر است. در این زمینه‌ها از چندین فرد متخصص برای محاسبه کمیت غیرقطعی کمک گرفته می‌شود، سپس داده‌های جمع‌آوری‌شده از این افراد متخصص، با استفاده از روش‌های تعیین توزیع عدم قطعیت، پارامتری به نام کمیت غیرقطعی را محاسبه می‌کنند. پیدایش این نظریه در سال ۲۰۰۷ و در ادامه، ۲۰۰۹ توسط لیو^۹ بوده است[۳ و ۴]. نظریه عدم قطعیت، شاخه‌ای از ریاضیات است که با مجهول^{۱۰} سروکار دارد. مجهول، اشاره به موقعیت‌هایی دارد که خروجی نمی‌تواند به طور دقیق پیش‌بینی شود. بعضی از افراد معتقدند که احتمالات ذهنی می‌تواند در این موارد استفاده شود، اما لیو ثابت کرده است که استفاده از چنین احتمالاتی برای مدل کردن درجه اعتقاد، ممکن است منجر به نتایج غیرمنطقی و خلاف عقل شود[۵]. لیو معتقد است که نظریه عدم قطعیت یکی از بهترین نظریه‌ها برای مدل کردن عدم قطعیت است و مثال‌هایی برای اثبات تفاوت آن با نظریه‌های فازی^{۱۱} و احتمالات ارائه می‌دهد[۶]. لیو همچنین نشان داده است که در بسیاری از موقعیت‌هایی که نظریه‌های فازی و احتمالات، نتایج خلاف عقلی تولید می‌کنند، نظریه عدم قطعیت، توانایی خوبی برای مدل کردن این موقعیت‌های غیرقطعی دارد[۷]. در این مقاله از نظریه عدم قطعیت به‌عنوان چارچوب محاسباتی اعتماد استفاده می‌شود[۸].

اگرچه بسیاری از مدل‌های اعتماد دارای مزایایی هستند، اما دارای محدودیت‌هایی از جمله، دقیق نبودن مقدار اعتماد محاسبه‌شده، عدم بررسی مسئله خطر در انتخاب معتمد، عدم بررسی توصیه‌کننده‌های بدخواه^{۱۲}، تعریف نکردن درجه خطرپذیری برای هر اعتمادکننده، تعریف اعتماد به‌عنوان یک مفهوم واحد و عدم بررسی ابعاد مختلف اعتماد و تعیین نشدن اولویت^{۱۳} برای هر بعد با توجه به زمینه مدل است. برای غلبه بر بعضی از این محدودیت‌ها،

9- Liu
10- Indeterminacy
11- Fuzzy
12- Malicious recommender
13- Priority

1- Trust
2- Trustor
3- Candidate trustee
4- Reliability
5- Availability
6- Context
7- Risk
8- Uncertainty theory

در مقاله‌ای، یک مدل اعتماد جدید که مبتنی بر نظریه عدم قطعیت است، معرفی شده است که محدودیت‌های ذکر شده را برطرف کرده است [۹].

در تابع تصمیم‌گیری این مدل، از برنامه‌ریزی هدف غیرقطعی^{۱۴}، برای محاسبه بیش‌ترین درجه اعتماد و حداقل خطر استفاده شده است. برنامه‌ریزی هدف، یک سطح هدف و اولویت برای هر یک از اجزای اعتماد با توجه به زمینه کار تعریف می‌کند. در نهایت بر اساس دو پارامتر اولویت و سطح هدف، بیش‌ترین درجه اعتماد و کم‌ترین خطر محاسبه می‌شود. در نهایت، معتمدی که کم‌ترین انحراف را از جواب بهینه دارد، به‌عنوان بهترین معتمد شناخته می‌شود. حل این مدل تصمیم‌گیری با استفاده از برنامه متلب توانسته است راه‌حل بهینه‌ای که نزدیک به بهترین جواب است بیابد، اما قادر به یافتن بهترین جواب نیست. در این مقاله سعی شده است تابع تصمیم‌گیری مدل ذکر شده با استفاده از الگوریتم‌های تکاملی بهبود یابد. در واقع، مدل تصمیم‌گیری جدیدی طبق برنامه‌ریزی خطی ارائه شده است که برای حل آن از الگوریتم‌های تکاملی استفاده شده است و خروجی آن، بهترین جواب را تولید می‌کند که نسبت به برنامه‌ریزی هدف، کارایی بهتری دارد.

ادامه این مقاله، طبق ترتیب زیر است. در بخش دوم، دانش پیش‌زمینه مورد نیاز مرتبط با اعتماد، نظریه عدم قطعیت و الگوریتم‌های تکاملی آورده شده است. بخش سوم به معرفی مدل پیشنهادی تخصیص داده شده است. در این بخش، تابع تصمیم‌گیری اعتماد و خطر طبق برنامه‌ریزی خطی مدل می‌شود. در بخش چهارم، نتایج حل مدل با استفاده از الگوریتم‌های تکاملی مختلف آورده شده است و این نتایج با نتیجه حل مدل، توسط برنامه‌ریزی هدف مقایسه شده است. بخش پنجم نیز به ارزیابی مدل پیشنهادی اختصاص یافته است. در نهایت در بخش ششم، به جمع‌بندی مطالب پرداخته شده است.

۲- کلیات و پیشینه

در این بخش، مفاهیم اولیه اعتماد، نظریه عدم قطعیت و الگوریتم‌های تکاملی بیان شده است.

۲-۱- مفاهیم اولیه اعتماد

مبنای این مقاله، مدل‌های اعتماد است. بنابراین در این بخش، مفاهیم اولیه اعتماد شامل تعریف اعتماد، ساختار اعتماد، ابعاد ارزیابی اعتماد و جنبه‌های کمی اعتماد مطرح می‌شود [۱۰].

۲-۱-۱- تعریف اعتماد

- تعریف گامبتا^{۱۵}: اعتماد، یک احتمال ذهنی به وسیله شخص a است که این شخص، انتظار دارد شخص دیگر (b)، عملی که آسایش a به آن وابسته است را انجام دهد.
- تعریف مارش^{۱۶}: x به y اعتماد می‌کند، اگر و فقط اگر x انتظار داشته باشد که y می‌خواهد بر طبق علاقه x رفتار کند و برای ضرر رساندن به x تلاشی نمی‌کند.

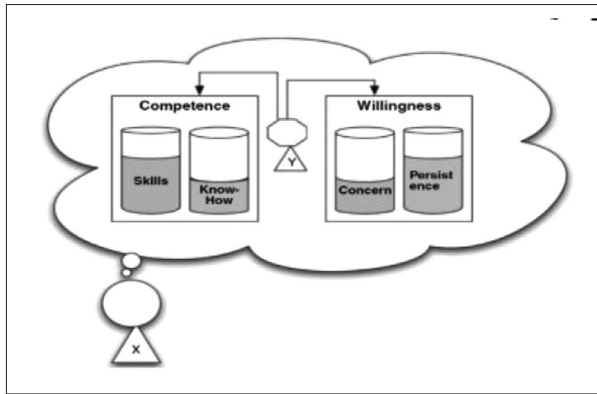
۲-۱-۲- ساختار اعتماد

اعتماد در واقع، یک ساختار رابطه‌ای بین موارد زیر است:

۱. عامل x (اعتمادکننده): این عامل، لزوماً یک نهاد عمدی است، یک عامل شناختی با اجزاء روحی (اعتقادات، هدف‌ها و انگیزه‌ها) است.
 ۲. مخاطب y (معتمد): یک عامل است که توانا به ایجاد بعضی اثرات است.
 ۳. فرآیند سببی (عمل یا عملکرد) و نتیجه‌اش: یک عمل a از y که خروجی p را تولید می‌کند و مثبت یا دلخواه است، زیرا شامل هدف x است.
 ۴. هدف g: در حقیقت، یک عنصر از مفهوم اعتماد و رابطه است که در بعضی مواقع حذف می‌شود.
 ۵. زمینه: محیط یا موقعیتی که x به y اعتماد می‌کند و جایی که فرض می‌شود y وظیفه‌اش را درک کرده است.
- اعتماد، از سه لایه تشکیل شده است که لایه دوم آن، لایه تصمیم به اعتماد کردن بر اساس درجه اعتماد به

15- Gambetta
16- Marsh

14- Uncertain goal programming

شکل ۱: ابعاد ارزیابی اعتماد [۱۰]

قابلیت اطمینان ذهنی این اعتقادات است که مشخص‌کننده این است که X چه مقدار از اعتقادات ارزیابی درباره کیفیت Y مطمئن است که در شکل ۲ نشان داده شده است. درجه اعتماد اعتمادکننده X نسبت به معتمد Y برای انجام وظیفه t با نماد dot_{xyt} نمایش داده می‌شود. dot_{xyt} مقداری بین صفر و یک است که اگر صفر باشد، یعنی هیچ اعتمادی وجود ندارد و اگر یک باشد، به معنی اعتماد کامل است. در واقعیت، همیشه به عامل با اعتماد وکالت داده نمی‌شود. ممکن است ترجیح داده شود یک شریک که قابل اعتمادترین نیست، انتخاب شود، زیرا در اینجا پارامترهای دیگری مثل هزینه و خطر مطرح است. برای مثال، شایسته‌ترین و قابل اعتمادترین دکتر ممکن است هزینه بالایی داشته باشد یا اصلاً در دسترس نباشد. بنابراین برای تصمیم به اعتماد کردن، فقط درجه اعتماد مهم نیست، عوامل دیگری از جمله خطر نیز مهم است.

۲-۲- نظریه عدم قطعیت

در این مقاله، مدل اعتماد پیشنهادی، مبتنی بر نظریه عدم قطعیت است که در این بخش، مفاهیم اولیه این نظریه بیان می‌شود [۸].

۲-۲-۱- رویداد

اگر G یک مجموعه غیرتهی و E یک مجموعه جبری از زیرمجموعه‌های G باشد، آنگاه (E, G) یک فضای قابل اندازه‌گیری نامیده می‌شود و هر عنصر L در E یک رویداد نامیده می‌شود.

دست آمده در لایه اول است که این درجه اعتماد، بر اساس ارزیابی گزینه معتمد و انتظاراتی که از آن دارد، محاسبه می‌شود. در نهایت، لایه سوم اعتماد، عمل اعتماد کردن و ایجاد رابطه اجتماعی بین اعتمادکننده و معتمد است.

۲-۱-۳- ابعاد ارزیابی اعتماد

برای ارزیابی معتمد، پارامترهای زیر در نظر گرفته شده است و در شکل (۱-۱) آورده شده است.

- شایستگی: مجموعه‌ای از کیفیت‌ها است که Y را برای وظیفه t توانمند می‌سازد.
- قدرت‌های داخلی Y : مهارت‌ها، تخصص‌ها، دانش و اعتماد به نفس.
- قابل پیش‌بینی بودن و مشتاق بودن: دومین بعد اساسی، قابل اطمینان بودن و قابل پیش‌بینی بودن است. او فقط توانا به انجام دادن عمل نیست، بلکه می‌خواهد واقعاً عمل مورد نیاز را انجام دهد. عامل Y مشتاق است، یعنی واقعاً قصد انجام عمل a برای رسیدن به هدف g را دارد و پافشاری می‌کند.
- بی‌ضرر بودن: Y باید نسبت به X خیرخواه باشد.

۲-۱-۴- جنبه‌های کمی اعتماد

در بخش قبل، اعتماد از جنبه‌های کیفی بررسی شد، اجزاء شناختی اعتماد و ارتباط بین آن‌ها بررسی شد. وقتی X به Y اعتماد می‌کند، جنبه‌های متفاوتی از قابل اعتماد بودن را در نظر می‌گیرد، مثل توانایی، اشتیاق و همزمان مقادیر این ارزیابی‌ها را نیز در نظر می‌گیرد. اگر وزن هر عنصر کافی باشد، ارزیابی می‌شود که Y برای اعتماد کردن مناسب است. در واقع درجه اعتماد از طرفی، درجه تخمینی کیفیت نسبت داده شده به Y بر پایه انتظارات مثبت است و از طرفی، تابعی از میزان قابلیت اطمینان ذهنی اعتقادات مربوطه است. اولین جزء، سطح کمی کیفیت Y را بررسی می‌کند. برای مثال، اگر X در حال ارزیابی کردن توانایی Y باشد، باید مقادیر پیوسته یا گسسته مختلفی را انتخاب نماید. این مقادیر می‌توانند عددی یا کیفی باشند، مثل ضعیف، خوب و کافی. دومین جزء، درباره میزان

۲-۲-۵- توزیع غیرقطعی^{۲۰}

توزیع غیرقطعی (Φ) یک متغیر غیرقطعی (ξ)، برای هر مقدار واقعی x ، طبق رابطه (۲-۱) تعریف شده است.

$$\Phi(x) = M\{\xi \leq x\} \quad (2-1)$$

۲-۲-۶- مقدار مورد انتظار^{۲۱}

مقدار مورد انتظار ξ ، در واقع مقدار میانگین متغیر غیرقطعی است و اندازه متغیر غیرقطعی را نشان می‌دهد. اگر یک متغیر غیرقطعی باشد، مقدار مورد انتظار ξ بنابر رابطه (۳-۱) تعریف می‌شود.

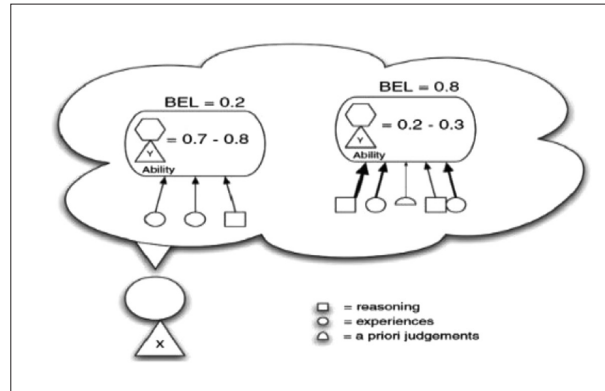
$$E[\xi] = \int_0^{+\infty} M\{\xi \geq x\} dx - \int_{-\infty}^0 M\{\xi \leq x\} dx \quad (3-1)$$

۲-۲-۷- بردار عدم قطعیت^{۲۲}

یک بردار عدم قطعیت k بعدی، یک تابع ξ است که نگاشت بین یک فضای عدم قطعیت (Γ, \mathcal{F}, M) و مجموعه‌ای از بردارهای حقیقی k بعدی است، به طوری که $\{\xi \in B\}$ یک رویداد برای هر مجموعه k بعدی B است.

۲-۲-۸- برنامه‌ریزی هدف عدم قطعیت

برنامه‌ریزی هدف، به‌عنوان یک مدل توافقی مخصوص برای بهینه‌سازی چندمنظوره در نظر گرفته شده است و در انواع گسترده‌ای از مسائل جهان واقعی کاربرد دارد. در مسائل تصمیم‌گیری چندمنظوره، فرض می‌شود که تصمیم‌گیرنده توانا به اختصاص دادن یک سطح هدف برای هر هدف است و ایده کلیدی آن به حداقل رساندن انحرافات (مثبت، منفی، هر دو) از سطوح هدف است. اهداف معمولاً ناسازگار هستند و به منظور به تعادل رساندن میان چندین هدف متضاد یک تصمیم‌گیرنده ممکن است اولویتی برای هر یک از اهداف قرار دهد. برای مسائل تصمیم‌گیری چندمنظوره با پارامترهای عدم قطعیت، لیو و چن^{۲۳}، یک برنامه‌ریزی هدف عدم قطعیت، طبق رابطه ۱ پیشنهاد دادند [۱۱].

شکل ۲: اعتقادات X درباره توانایی γ [۱۰]

۲-۲-۲- معیار عدم قطعیت^{۱۷}

معیار عدم قطعیت M روی مجموعه جبری \mathcal{F} تعریف شده است. $M\{A\}$ در واقع نشان‌دهنده درجه اعتقادی است که L می‌خواهد رخ دهد. بدون شک این مقدار تصادفی نیست و معیار عدم قطعیت M باید ویژگی‌های مشخصی داشته باشد.

لیو، سه اصل زیر را در نظر می‌گیرد:

اصل ۱: (اصل حالت عادی) $M\{I\} = 1$

اصل ۲: (اصل دوگانگی) برای هر رویداد، $M\{A\} + M\{A^c\} = 1$ است.

اصل ۳: (اصل زیرجمعی) برای هر دنباله قابل شمارشی از رویدادهای A_1 و A_2 و A_n ، رابطه (۱-۱) برقرار است.

$$M\{\cup_{i=1}^{\infty} A_i\} \leq \sum_{i=1}^{\infty} M\{A_i\}$$

۲-۲-۳- فضای عدم قطعیت^{۱۸}

اگر Γ یک مجموعه غیرتهی، \mathcal{F} یک مجموعه جبری از زیرمجموعه‌های G باشد و M یک معیار عدم قطعیت باشد، سپس سه جزئی (Γ, \mathcal{F}, M) یک فضای عدم قطعیت نامیده می‌شود.

۲-۲-۴- متغیر غیرقطعی^{۱۹}

یک متغیر غیرقطعی، یک تابع ξ از یک فضای غیرقطعی (Γ, \mathcal{F}, M) به مجموعه‌ای از اعداد حقیقی است.

20- Uncertain distribution

21- Expected value

22- Uncertain vector

23- Chen

17- Uncertain measure

18- Uncertain space

19- Uncertain variable

کандید برای یک مسئله بهینه‌سازی شروع می‌شود. هر متغیر مسئله، به‌عنوان ژن و مجموعه‌ای از متغیرها به‌عنوان کروموزوم شناخته می‌شود. شبیه به طبیعت، یک تابع هزینه، برازندگی هر کروموزوم را مشخص می‌کند. کل مجموعه راه‌حل‌ها به‌عنوان یک جمعیت شناخته می‌شوند. وقتی برازندگی کروموزوم‌ها محاسبه می‌شود، بهترین کروموزوم‌ها برای ایجاد جمعیت بعدی انتخاب می‌شوند. گام بعدی، ترکیب کروموزوم‌های انتخاب‌شده است. در این گام، ژن‌های دو کروموزوم به صورت تصادفی برای تولید کروموزوم جدید ادغام می‌شوند. سرانجام بعضی از ژن‌های کروموزوم‌ها به طور تصادفی برای ایجاد جهش تغییر می‌کنند [۱۳].

الگوریتم ژنتیک یک تکنیک بهینه‌سازی برجسته در مقایسه با رویکردهای قطعی است [۱۴]. علت آن، جلوگیری از قرارگرفتن در بهینه محلی است [۱۵]. عیب این روش، ذات تصادفی این الگوریتم است که در هر اجرا، راه‌حل‌های متفاوتی تولید می‌کند. اما با این وجود، الگوریتم ژنتیک به‌عنوان یک تکنیک حل مسئله قابل اطمینان^{۲۰} در مقایسه با روش‌های قطعی است [۱۶].

۲-۳-۲- الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات

این الگوریتم اولین بار توسط Kennedy و Eberhart مطرح گردید [۱۷]. آن‌ها این الگوریتم را PSO نام نهادند زیرا از روی رفتار گروهی پرندگان در زمان پرواز الهام گرفته شده بود. در این روش هر پاسخ x به صورت یک ذره نمایش داده می‌شود. در این روش، معادله سرعت سبب حرکت ذرات به سمت جواب بهینه می‌شود. در شبیه‌سازی این الگوریتم، رفتار هر ذره می‌تواند تحت تاثیر بهترین ذره و یا بهترین موقعیت خودش باشد. به طور کلی اگر $\vec{x}_i(t)$ نشان‌دهنده موقعیت ذره P_i در فضای جستجو در لحظه t باشد، موقعیت P_i با افزودن سرعت $\vec{v}_i(t)$ به موقعیت فعلی طبق رابطه (۷-۱) تغییر می‌کند [۱۸ و ۱۹].

$$\vec{x}_i(t) = \vec{x}_i(t-1) + \vec{v}_i(t) \quad (7-1)$$

$$\begin{cases} \min \sum_{j=1}^l p_j \sum_{i=1}^m (u_{ij}d_i^+ + v_{ij}d_i^-) & (8-1) \\ \text{subject to:} \\ E[f_i(x, \xi)] + d_i^- - d_i^+ = b_i, & i = 1, 2, \dots, m \\ M\{g_j(x, \xi) \leq 0\} \geq \alpha_j, & j = 1, 2, \dots, p \\ d_i^+, d_i^- \geq 0, & i = 1, 2, \dots, m \end{cases}$$

که P_j فاکتور اولویت است که اهمیت نسبی اهداف مختلف را نمایش می‌دهد. برای هر j ، $p_j \gg p_{j+1}$ است. u_{ij} فاکتور وزن مطابق با انحراف مثبت برای هدف i با اولویت j ، v_{ij} فاکتور وزن مطابق با انحراف منفی برای هدف i با اولویت j است. d_i^+ انحراف مثبت از هدف i ، f_i یک تابع در محدودیت‌های هدف، g_j یک تابع در محدودیت‌های واقعی، b_i مقدار هدف مطابق با هدف i ، i تعداد اولویت‌ها، m تعداد محدودیت‌های هدف و p تعداد محدودیت‌های واقعی است. انحراف مثبت و منفی از رابطه (۱-۵) و (۱-۶) محاسبه می‌شود.

$$d_i^+ = \begin{cases} E[f_i(x, \xi)] - b_i, & \text{if } E[f_i(x, \xi)] > b_i \\ 0, & \text{otherwise} \end{cases} \quad (5-1)$$

$$d_i^- = \begin{cases} b_i - E[f_i(x, \xi)], & \text{if } E[f_i(x, \xi)] < b_i \\ 0, & \text{otherwise} \end{cases} \quad (6-1)$$

۲-۳- الگوریتم‌های تکاملی

در این مقاله، به دنبال یافتن معتمد با بیش‌ترین درجه اعتماد و حداقل خطر هستیم. از آنجایی که الگوریتم‌های تکاملی در مسائل تصمیم‌گیری و بهینه‌سازی کاربرد دارد، برای حل مدل تصمیم‌گیری ارائه‌شده از این الگوریتم‌ها استفاده شده است. در این بخش، مفاهیم اولیه الگوریتم‌های تکاملی مورد استفاده در این مقاله، بیان می‌شود.

۲-۳-۱- الگوریتم ژنتیک

در سال ۱۹۷۷، یک ایده در زمینه بهینه‌سازی، توسط هلند^{۲۱} ارائه شد که برای حل مسائل بهینه‌سازی، مفاهیم تکامل در طبیعت را شبیه‌سازی می‌کرد [۱۲]. ایده کلی الگوریتم ژنتیک ساده است. این ایده از انتخاب، ترکیب و جهش ژن‌ها در طبیعت تقلید می‌کند. در حقیقت، این الگوریتم از نظریه تکامل داروین الهام گرفته است.

در الگوریتم ژنتیک، فرآیند بهینه‌سازی با ایجاد مجموعه‌ای از راه‌حل‌های تصادفی به‌عنوان راه‌حل‌های

$$\vec{v}_i(t) = \vec{v}_i(t-1) + c_1 r_1 (\vec{P}_{bi} - \vec{x}_i(t-1)) + c_2 r_2 (\vec{P}_{gi} - \vec{x}_i(t-1)) \quad (8-1)$$

که طبق رابطه (۵)، $\vec{v}_i(t)$ بردار سرعت در گام t ام، c_1 و c_2 مقادیر ثابت مثبت و r_1 و r_2 اعدادی تصادفی هستند که در بازه [۰,۱] تولید می‌شوند. پارامترهای P_{bi} و P_{gi} به ترتیب نشان‌دهنده موقعیت بهترین تجربه شخصی و جمعی است. به منظور ایجاد قابلیت بهتر جستجو، پارامتری به نام اینرسی (w) در پارامتر سرعت به الگوریتم طبق رابطه (۹-۱) اضافه می‌گردد [۲۰].

$$\vec{v}_i(t) = w\vec{v}_i(t-1) + c_1 r_1 (\vec{P}_{bi} - \vec{x}_i(t-1)) + c_2 r_2 (\vec{P}_{gi} - \vec{x}_i(t-1)) \quad (9-1)$$

اینرسی، تاثیر سرعت ذرات در گام قبل را بر سرعت فعلی تعیین می‌کند. به این ترتیب که با مقادیر بزرگی از اینرسی، قابلیت جستجوی عمومی الگوریتم، بهبود یافته است و فضای بیش‌تری مورد بررسی قرار می‌گیرد. با مقادیر کوچک اینرسی، فضای مورد بررسی محدود شده است و جستجو در این فضای محدود شده صورت می‌گیرد. به همین دلیل الگوریتم با مقدار بزرگی از اینرسی شروع به حرکت می‌کند که سبب جستجوی گسترده فضا در ابتدای اجرا شده و به مرور در طول زمان کاهش می‌یابد که سبب تمرکز جستجو در فضای کوچک در گام‌های پایانی می‌شود.

در ابتدا ذرات به طور تصادفی در کل فضای جستجو مقداردهی می‌شوند که این موقعیت‌های اولیه به‌عنوان بهترین تجربه شخصی ذرات نیز شناخته می‌شوند. در گام بعد بهترین ذره از میان ذرات، انتخاب شده است و به‌عنوان بهترین پاسخ شناخته می‌شود. سپس ذرات در فضای جستجو حرکت می‌کنند تا زمانی که شرط خاتمه یابد. حرکت ذره شامل اعمال معادله سرعت به گروه ذرات است که موقعیت هر ذره بر اساس آن تغییر می‌کند.

۲-۳-۳- الگوریتم ملخ

در این الگوریتم، فرآیند بهینه‌سازی با ایجاد مجموعه‌ای از موقعیت‌های ملخ به‌عنوان راه‌حل‌های نامزد برای مسئله

بهینه‌سازی شروع می‌شود. هر راه‌حل به‌عنوان موقعیت یک ملخ شناخته می‌شود. موقعیت هر ملخ، ارزیابی می‌شود و برانزنگی ملخ‌ها محاسبه می‌شود، بهترین ملخ به‌عنوان هدف شناخته می‌شود. تا زمانی که شرط توقف برقرار نشده است، برای هر ملخ، موقعیت آن به‌روزرسانی می‌شود و برانزنگی ملخ جدید دوباره بررسی می‌شود. اگر برانزنگی ملخ جدید بهتر از ملخ هدف باشد، ملخ جدید به‌عنوان هدف قرار می‌گیرد. اگر شرط توقف برقرار نشده است، دوباره این مراحل تکرار می‌شود. حرکت ملخ طبق رابطه (۱۰-۱) ارائه شده است که x_i موقعیت ملخ i ام است که شامل پارامترهای تعامل اجتماعی (S_i)، نیروی جاذبه روی ملخ i ام (G_i) و حرکت باد (A_i) است.

$$x_i = S_i + G_i + A_i \quad (10-1)$$

S_i بنابر رابطه (۸) محاسبه می‌شود که d_{ij} فاصله بین ملخ i ام و j ام است که $d_{ij} = |x_j - x_i|$ و $\bar{d}_{ij} = \frac{x_j - x_i}{d_{ij}}$ یک بردار واحد از ملخ i ام به ملخ j ام است.

$$S_i = \sum_{j=1}^N s(d_{ij}) \bar{d}_{ij} \quad (11-1)$$

تابع s که نیروی اجتماعی را محاسبه می‌کند طبق رابطه (۱۲-۱) محاسبه می‌شود.

$$s(r) = f e^{-r} - e^{-r} \quad (12-1)$$

مدل ریاضی رابطه (۱۰-۱) نمی‌تواند به طور مستقیم برای حل مسئله بهینه‌سازی استفاده شود، زیرا توده جمعیت ملخ‌ها به یک نقطه مشخص همگرا نمی‌شوند. یک نسخه اصلاح‌شده از رابطه (۱۰-۱)، رابطه (۱۳-۱) است که برای حل مسائل بهینه‌سازی استفاده می‌شود.

$$x_i^d = c \left(\sum_{j=1}^N c \frac{ub_d - lb_d}{2} s(|x_j^d - x_i^d|) \frac{x_j^d - x_i^d}{d_{ij}} \right) + \bar{T}_d \quad (13-1)$$

در رابطه (۱۳-۱)، ub_d بیش‌ترین مقدار متغیر تصمیم در بعد d ام است و lb_d کم‌ترین مقدار متغیر تصمیم در بعد d ام است. \bar{T}_d بهترین راه‌حلی است که تاکنون یافت شده است. c ضریب کاهش است که برای کوچک کردن فضای جستجو از آن استفاده می‌شود. مؤلفه s نیز شبیه به مؤلفه s در رابطه (۱۱-۱) است. در رابطه (۱۳-۱)، مؤلفه G بررسی نمی‌شود و فرض می‌شود که جهت باد (مؤلفه

(A) همیشه همان مقدار \bar{T}_a است. C اول در رابطه (۱-۱۳)، نقش اینرسی (W) در رابطه (۱-۹) را دارد و C دوم فضای جذب بین ملخ‌ها را کاهش می‌دهد. مقدار C بنا بر رابطه (۱-۱۴) محاسبه می‌شود که c_{max} بیشترین مقدار است، c_{min} کمترین مقدار است، ا تکرار چندم است را نشان می‌دهد و L بیشترین تعداد تکرار است [۲۱].

$$C = c_{max} - l \frac{c_{max} - c_{min}}{L} \quad (14-1)$$

۲-۳-۴- الگوریتم زنبور

الگوریتم زنبور، یک الگوریتم جستجوی مبتنی بر جمعیت است که در سال ۲۰۰۵ توسعه یافت. این الگوریتم، تقلید رفتار زنبورهای عسل در یافتن غذا است. در این الگوریتم، هر راه‌حل نامزد به‌عنوان یک منبع غذایی است و جمعیت که شامل n زنبور است، برای جستجوی فضای راه‌حل استفاده می‌شود. هر بار که زنبور عسل یک منبع غذایی پیدا می‌کند یعنی به یک راه‌حل می‌رسد و برازندگی آن را محاسبه می‌کند. الگوریتم زنبور عسل شامل یک چرخه جستجو است که از ۵ گام استفاده می‌کند و این چرخه T بار تکرار می‌شود یا تا زمانی تکرار می‌شود که یک راه‌حل قابل قبول یافت شود.

هر چرخه جستجو از ۵ گام استفاده، جستجوی محلی، کوچک شدن محل، متروکه شدن محل و جستجوی کلی تشکیل شده است. در واقع در این الگوریتم، ns زنبور دیده‌بان به طور تصادفی در فضای جستجو قرار می‌گیرند و برازندگی محلی که در آن قرار دارند را محاسبه می‌کنند. هر منبع غذایی یک راه‌حل است.

در گام استفاده، دیده‌بان‌هایی که به تعداد $nb \leq ns$ هستند و به راه‌حل‌ها با برازندگی بالا (مکان‌ها با شهد بالا) مراجعه کرده‌اند، رقصی را انجام می‌دهند. با این رقص، کاوش‌گرهایی را استخدام می‌کنند تا به جستجوی مکان‌های دور از مکان‌های امیدوارکننده بروند. دیده‌بان‌های واقع در مکان‌های برگزیده (ne) که $ne \leq nb$ است، هر کدام nre کاوش‌گر استخدام می‌کنند. در حالی که $nb - ne$ دیده‌بان باقی‌مانده، هر کدام $nrb \leq nre$ کاوش‌گر استخدام می‌کنند.

در گام جستجوی محلی، کاوش‌گرهای استخدام شده به طور تصادفی در تکه‌های گل، پراکنده شده‌اند و راه‌حل‌های مراجعه شده توسط دیده‌بان‌ها را بررسی می‌کنند. اگر یکی از کاوش‌گرها راه‌حل مناسب‌تری نسبت به راه‌حل ارائه شده توسط دیده‌بان ارائه دهد، کاوش‌گر دیده‌بان می‌شود. اگر کاوش‌گر دیگری راه‌حل بهتری ارائه ندهد، اندازه تکه گل کوچک می‌شود (گام کوچک شدن مکان).

در نتیجه، حوزه اکتشاف محلی به تدریج روی محل نزدیک به بهترین محل متمرکز می‌شود. اگر هیچ بهبودی در برازندگی تکه گل ثبت نشود، این ماکزیمم برازندگی، محلی فرض می‌شود. این محل متروکه می‌ماند و یک دیده‌بان جدید به طور تصادفی حاصل می‌شود. تعداد کمی از دیده‌بان‌ها به جستجوی فضای راه‌حل برای یافتن مناطق جدید با برازندگی بالا ادامه می‌دهند (گام جستجوی کلی).

در گام جستجوی کلی، تعداد $ns - nb$ راه‌حل به وجود آمده تصادفی، دوباره مقداردهی می‌شود. در پایان یک چرخه جستجو، جمعیت دیده‌بان‌ها دوباره برابر با ns می‌شود، زیرا در روش جستجوی محلی، nr دیده‌بان ایجاد می‌شود و در روش جستجوی کلی، $ns - nb$ دیده‌بان ایجاد می‌شود. یکی از مزیت‌های این مدل جلوگیری از قرار گرفتن در بهینه محلی است [۲۲ و ۲۳].

۳- تشریح مدل تصمیم‌گیری اعتماد پیشنهادی

در این مقاله، یک مدل تصمیم‌گیری اعتماد جدید مبتنی بر نظریه عدم قطعیت و الگوریتم‌های تکاملی ارائه شده است. در هنگام تصمیم‌گیری به اعتماد کردن به یک معتمد از بین چندین گزینه معتمد، بایستی دو ویژگی مهم زیر در نظر گرفته شود:

- ۱- حداکثر درجه اعتماد لازم را داشته باشد.
- ۲- خطر دریافتی از این معتمد نیز متناسب با درجه خطرپذیری اعتمادکننده حداقل باشد.

۳-۱- بررسی درجه اعتماد معتمد

اعتماد در این مقاله، یک بردار عدم قطعیت در نظر گرفته

انتخاب می‌شود. از الگوریتم ۱ برای محاسبه درجه اعتماد بهینه با استفاده از برنامه‌ریزی خطی و الگوریتم‌های تکاملی استفاده می‌شود.

(۱۶-۱)

$$\begin{cases} \text{maximize } p_1 E[\xi_{x_1}] + p_2 E[\xi_{x_2}] + p_3 E[\xi_{x_3}] + p_4 E[\xi_{x_4}] + p_5 E[\xi_{x_5}] - p_6 E[\xi_{x_6}] \\ \text{subject to:} \\ b_i \leq E[\xi_{x_i}] \leq 1 \quad \text{for } i = 1, 2, \dots, 5 \\ 0 \leq E[\xi_{x_6}] \leq b_6 \\ p_1 + p_2 + p_3 + p_4 + p_5 = 1 \\ 0 < p_6 \leq a \quad \text{if } (p_1 E[\xi_{x_1}] + p_2 E[\xi_{x_2}] + p_3 E[\xi_{x_3}] + p_4 E[\xi_{x_4}] + p_5 E[\xi_{x_5}] - a E[\xi_{x_6}]) > 0 \end{cases}$$

Algorithm 1 : Obtaining optimized trust degree based on linear programming and evolution algorithms

Inputs:

1. x is a decision vector
2. ξ x is an uncertain vector
3. P_j is priority factor which expresses the relative importance of various goals.
4. b_i is the target value according to goal i

output:

1. $(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6)$ is optimal solution

Compute optimal solution according to equation 16

Return optimal solution $(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6)$ to Algorithm 3

۳-۲- بررسی خطر دریافتی به هنگام اعتماد کردن

اعتماد یک بردار عدم قطعیت در نظر گرفته شده است که متغیرهای عدم قطعیت آن، ویژگی‌های معتمد، مثل در دسترس بودن، قابلیت اطمینان، شایستگی، مشتاق بودن برای انجام کار در جهت رسیدن به هدف اعتمادکننده و بی‌ضرر بودن است. در یک سیستم اعتماد، کم‌تر بودن هر یک از ویژگی‌های گفته شده (ξ_i) از مقدار مورد نظر (m_i) و بالاتر بودن (ξ_6) از (m_6) خطر محسوب می‌شود.

در [۹]، برای بررسی معتمد با حداقل خطر، مسئله طبق برنامه‌ریزی هدف عدم قطعیت، رابطه (۱۴) مدل می‌شود و در نهایت، طبق حل این مدل توسط نرم‌افزار متلب، بردار تصمیم x به‌دست آمده، کم‌ترین انحرافات را از مقادیر هدف تعیین شده ($m_1, m_2, m_3, m_4, m_5, m_6$) دارد.

شده است که متغیرهای عدم قطعیت این بردار، ویژگی‌های معتمد، مثل در دسترس بودن، قابلیت اطمینان، شایستگی، مشتاق بودن برای انجام کار در جهت رسیدن به هدف اعتمادکننده، بی‌ضرر بودن و هزینه معتمد است. فرض می‌شود که اعتمادکننده برای رسیدن به هدفش، بایستی معتمدی را انتخاب کند که دسترس‌پذیری (ξ_1) آن بالاتر از b_1 ، قابلیت اطمینان (ξ_2) آن بالاتر از b_2 ، شایستگی (ξ_3) آن بالاتر از b_3 ، مشتاق بودن (ξ_4) آن بالاتر از b_4 ، بی‌ضرر بودن معتمد (ξ_5) بالاتر از b_5 و هزینه آن کمتر از b_6 باشد. برای هر هدف، اولیستی (p_i) در نظر گرفته می‌شود که میزان این اولویت به زمینه کار این مدل وابسته است، مثلاً اگر این مدل در زمینه پزشکی استفاده می‌شود، قابلیت اطمینان، اولویت بالایی دارد و p_2 مقدارش باید از همه بالاتر باشد. اگر در زمینه تجارت الکترونیکی استفاده می‌شود، دسترس‌پذیری آن از اولویت بالایی برخوردار است و p_1 مقدارش باید از همه بالاتر باشد.

در [۹]، برای بررسی معتمد مناسب، مسئله اعتماد طبق برنامه‌ریزی هدف رابطه (۱۲) مدل شده است. در نهایت، طبق حل این مدل، بردار تصمیم x به‌دست آمده، کم‌ترین انحرافات را از مقادیر هدف تعیین شده ($b_1, b_2, b_3, b_4, b_5, b_6$) دارد و معتمدی که مقادیر مورد انتظار بردار عدم قطعیت آن نزدیک به بردار تصمیم x باشد، به‌عنوان معتمد با درجه اعتماد مناسب انتخاب می‌شود.

$$\begin{cases} \min p_1 d_1^- + p_2 d_2^- + p_3 d_3^- + p_4 d_4^- + p_5 d_5^- + p_6 d_6^+ \\ \text{subject to:} \\ E[\xi_{x_i}] + d_i^- - d_i^+ = b_i \\ p_1 + p_2 + p_3 + p_4 + p_5 + p_6 = 1 \end{cases} \quad (15-1)$$

در این مقاله، برای بررسی معتمد مناسب، مسئله اعتماد طبق برنامه‌ریزی خطی رابطه (۱۳) مدل شده است. در نهایت، طبق حل این مدل با استفاده از الگوریتم‌های تکاملی، بردار تصمیم x به‌دست آمده، بهینه‌ترین راه حل است و معتمدی که مقادیر مورد انتظار بردار عدم قطعیت آن نزدیک به بردار تصمیم x باشد و انحراف آن از جواب بهینه، کم‌ترین باشد به‌عنوان معتمد با درجه اعتماد مناسب

$$d_{td}^- = \frac{\sum_{i=1}^6 p_i (x_{tdi} - t_{tdi})}{\sum_{i=1}^6 p_i} \quad \text{if } x_{tdi} > t_{tdi} \quad (19-1)$$

$$d_R^- = \frac{\sum_{i=1}^6 p_i (x_{Ri} - t_{Ri})}{\sum_{i=1}^6 p_i} \quad \text{if } x_{Ri} > t_{Ri} \quad (20-1)$$

$$d_{td}^+ = \frac{\sum_{i=1}^6 p_i (t_{tdi} - x_{tdi})}{\sum_{i=1}^6 p_i} \quad \text{if } x_{tdi} < t_{tdi} \quad (21-1)$$

$$d_R^+ = \frac{\sum_{i=1}^6 p_i (t_{Ri} - x_{Ri})}{\sum_{i=1}^6 p_i} \quad \text{if } x_{Ri} < t_{Ri} \quad (22-1)$$

بر اساس درجه انحراف منفی به دست آمده از رابطه (۱۹-۱) و (۲۰-۱)، کاندیدهای اعتماد را از نظر درجه اعتماد و خطر، طبق رابطه (۲۳-۱) و (۲۴-۱) رتبه بندی می کنیم.

$$\text{Ranking of Trustee } td = 1 - d_{td}^- \quad (23-1)$$

$$\text{Ranking of Trustee Risk} = 1 - d_R^- \quad (24-1)$$

رتبه بندی نهایی هر یک از کاندیدهای اعتماد، طبق رابطه (۲۵-۱) محاسبه می شود.

$$\text{Final Ranking} = w_1 * \text{Ranking of Trustee } td + w_2 * \text{Ranking of Trustee Risk} \quad (25-1)$$

که w_1 درجه اعتماد پذیری و w_2 درجه خطر پذیری اعتماد کننده را نشان می دهد.

اگر مقدار رتبه بندی نهایی چندین معتمد با هم برابر باشد، این معتمدها بر اساس انحراف مثبت آن ها رتبه بندی می شود. هرچه انحراف مثبت بیشتر باشد، معتمد رتبه بالاتری دارد. الگوریتم ۳ تابع تصمیم گیری بر اساس درجه اعتماد و خطر را نشان می دهد.

Algorithm 3: Decision function based on Trust Degree and Risk

Inputs:

1. decision vector $(x_{td1}, x_{td2}, x_{td3}, x_{td4}, x_{td5}, x_{td6})$ be optimal solution for Trust degree computed by applying algorithm 1
 2. decision vector $(x_{R1}, x_{R2}, x_{R3}, x_{R4}, x_{R5}, x_{R6})$ be optimal solution for minimum Risk computed by applying Algorithm 2
 3. w_1 be weight of trust acceptance degree
 4. w_2 be weight of Risk acceptance degree
 5. priority vector $(p_1, p_2, p_3, p_4, p_5, p_6)$ be factor which expresses the relative importance of various goals
 6. trustee td vector $(t_{td1}, t_{td2}, t_{td3}, t_{td4}, t_{td5}, t_{td6})$ be Aggregated trust degree
 7. trustee risk vector $(t_{R1}, t_{R2}, t_{R3}, t_{R4}, t_{R5}, t_{R6})$ be Aggregated Risk
- output:
1. final ranking of trustee for each trustee i do
compute d_{td}^- according to equation 19
compute d_R^- according to equation 20
compute Ranking of Trustee td according to equation 23
compute Ranking of Trustee Risk according to equation 24
compute Final Ranking of Trustee according to equation 25

End for

$$\begin{cases} \min p_1 d_1^- + p_2 d_2^- + p_3 d_3^- + p_4 d_4^- + p_5 d_5^- + p_6 d_6^+ & (17-1) \\ \text{subject to:} \\ E[\xi_{x_i}] + d_i^- - d_i^+ = m_i \\ p_1 + p_2 + p_3 + p_4 + p_5 + p_6 = 1 \end{cases}$$

در این مقاله، برای بررسی معتمد با حداقل خطر، مسئله خطر طبق برنامه ریزی خطی رابطه (۱۵) مدل می شود و در نهایت، طبق حل این مدل توسط الگوریتم های تکاملی، بردار تصمیم x به دست آمده، کمترین انحرافات را از مقادیر هدف تعیین شده $(m_1, m_2, m_3, m_4, m_5, m_6)$ دارد. از الگوریتم ۲ برای محاسبه حداقل خطر با استفاده از برنامه ریزی خطی و الگوریتم های تکاملی استفاده می شود.

$$(18-1)$$

$$\begin{cases} \max p_1 E[\xi_{x_1}] + p_2 E[\xi_{x_2}] + p_3 E[\xi_{x_3}] + p_4 E[\xi_{x_4}] + p_5 E[\xi_{x_5}] - p_6 E[\xi_{x_6}] \\ \text{subject to:} \\ m_i \leq E[\xi_{x_i}] \leq 1 \quad \text{for } i = 1, 2, \dots, 5 \\ 0 \leq E[\xi_{x_6}] \leq m_6 \end{cases}$$

Algorithm 2 : obtaining minimum Risk based on linear programming and evolution algorithms

Inputs:

1. x is a decision vector
2. ξ_x is an uncertain vector
3. p_j is priority factor which expresses the relative importance of various goals.
4. m_i is the target value according to goal i

output:

1. $(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6)$ is optimal solution
- Compute optimal solution according to equation 18
Return optimal solution $(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6)$ to Algorithm 3

اگر $(p_1, p_2, p_3, p_4, p_5, p_6)$ بردار اولویت،

راه حل بهینه به دست آمده از الگوریتم های تکاملی برای درجه اعتماد و راه حل بهینه به دست آمده از الگوریتم های تکاملی برای حداقل خطر باشد و $(t_{td1}, t_{td2}, t_{td3}, t_{td4}, t_{td5}, t_{td6})$ بردار درجه اعتماد معتمد و $(t_{R1}, t_{R2}, t_{R3}, t_{R4}, t_{R5}, t_{R6})$ بردار حداقل خطر معتمد باشد، میزان انحراف منفی (d_i^-) درجه اعتماد و حداقل خطر معتمد از سطح اهداف و راه حل بهینه، طبق رابطه (۱۹-۱) و (۲۰-۱) و میزان انحراف مثبت (d_i^+) ، طبق رابطه (۲۱-۱) و (۲۲-۱) به دست می آید.

جدول (۱): پارامترهای الگوریتم ژنتیک

پارامترهای الگوریتم GA	nPop	MaxIt	P_c	P_m
مقدار	۵۰	۲۵۰	۰/۹	۰/۱

جدول (۲): پارامترهای الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات

پارامترهای الگوریتم PSO	nPop	MaxIt	lb.v	ub.v	c_1	c_2	W	W_RF
مقدار	۵۰	۲۵۰	-۰/۸	۰/۸	۱	۳	۱	۰/۹۹

جدول (۳): پارامترهای الگوریتم ملخ

پارامترهای الگوریتم GOA	MaxIt	nPop	cMax	cMin
مقدار	۵۰	۲۵۰	۱	۴-e

جدول (۳) مقداردهی شده‌اند. پارامترهای الگوریتم ملخ، تعداد تکرار (MaxIt)، تعداد ملخ‌ها (nPop)، بیش‌ترین مقدار ضریب کاهش (cMax) و کم‌ترین مقدار ضریب کاهش (cMin) است.

(د) پارامترهای الگوریتم زنبور (BA)

در این شبیه‌سازی، پارامترهای الگوریتم زنبور، طبق جدول (۴) مقداردهی شده‌اند. پارامترهای این الگوریتم، تعداد زنبورهای دیده‌بان (nScoutBee)، تعداد تکرار (MaxIt)، تعداد محل‌های انتخاب‌شده (nSelectedSite)، تعداد محل‌های برگزیده (nEliteSite)، تعداد زنبورهای محل انتخاب‌شده (nSelectedSiteBee)، تعداد زنبورهای محل برگزیده (nEliteSiteBee)، شعاع همسایگی (r) و نرخ کاهش شعاع همسایگی (rdamp) است.

۴-۱- محاسبه درجه اعتماد بینه

اگر فرض شود در یک سیستم اعتماد، برای رسیدن به هدف اعتمادکننده به معتمدی نیاز است که دسترس‌پذیری آن بالاتر از ۰/۸، قابلیت اطمینان آن بالاتر از ۰/۸۵، شایستگی آن بالاتر از ۰/۷، مشتاق بودن آن برای انجام کار بالاتر از ۰/۶، بی‌ضرر بودن آن بالاتر از ۰/۹۵ و هزینه آن کمتر از ۰/۴ باشد. اگر فرض شود این مدل در زمینه‌ای استفاده می‌شود که شایستگی معتمد، اولویت اول، دسترس‌پذیری آن، اولویت دوم و قابلیت اطمینان آن، اولویت سوم را داشته باشد و به ترتیب هزینه، بی‌ضرر بودن و اشتیاق برای انجام کار، اولویت چهارم، پنجم و ششم را داشته باشد. بینه‌ترین راه‌حل با استفاده از دو رویکرد زیر محاسبه شده است و نتایج در جدول (۵) مقایسه شده‌اند.

۴-۱-۱- حل مسئله با برنامه‌ریزی هدف

در [۹] برای محاسبه راه‌حل بینه‌ترین که شرط‌های بالاراهم کند از برنامه‌ریزی هدف رابطه (۲۳) استفاده کرده است که بردار اولویت آن، (۰/۱۵ و ۰/۱۲ و ۰/۰۹ و ۰/۲۵ و ۰/۱۶ و ۰/۲۳) فرض شده است، زیرا در این مدل، از طرفی، $p_1 + p_2 + p_3 + p_4 + p_5 + p_6 = 1$ باید باشد و از طرف

۴- بررسی نتایج و مقایسه

در این بخش، یک مثال برای توضیح روند کار این مدل تصمیم‌گیری اعتماد آورده شده است که با استفاده از الگوریتم‌های مختلف تکاملی شبیه‌سازی شده است و نتایج، بررسی و در جدولی مقایسه می‌شوند.

(الف) پارامترهای الگوریتم ژنتیک (GA)

در این شبیه‌سازی، پارامترهای الگوریتم ژنتیک، طبق جدول (۱) مقداردهی شده‌اند. پارامترهای این الگوریتم، تعداد تکرار (MaxIt)، اندازه جمعیت (nPop)، احتمال ترکیب (P_c) و احتمال جهش (P_m) است.

(ب) پارامترهای الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات (PSO)

در این شبیه‌سازی، پارامترهای الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات، طبق جدول (۲) مقداردهی شده‌اند. پارامترهای این الگوریتم، تعداد تکرار (MaxIt)، اندازه جمعیت (nPop)، پایین‌ترین مقدار سرعت (lb.v)، بالاترین مقدار سرعت (ub.v)، ضریب بهترین تجربه شخصی (C_1)، ضریب بهترین تجربه جمعی (C_2)، وزن اینرسی (W)، پارامتر کاهش وزن اینرسی (W_RF)، است.

(ج) پارامترهای الگوریتم ملخ (GOA)

در این شبیه‌سازی، پارامترهای الگوریتم ملخ، طبق

جدول (۴): پارامترهای الگوریتم زنبور

rdamp	r	nEliteSiteBee	nSelectedSiteBee	nEliteSite	nSelectedSite	nScoutBee	MaxIt	پارامترهای الگوریتم BA
۰/۹۵	۰/۱۰۰۵	۵۰	۲۵	۱۰	۲۵	۵۰	۲۵۰	مقدار

۴-۱-۳- مقایسه نتایج

در این بخش، نتایج حل مدل با استفاده از الگوریتم‌های مختلف تکاملی و برنامه ریزی هدف (GP) در جدول (۵) آورده شده است. اگر $(p_1, p_2, p_3, p_4, p_5, p_6)$ بردار اولویت، $(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6)$ راه‌حل بهینه به‌دست آمده از الگوریتم‌های تکاملی و برنامه‌ریزی هدف و $(b_1, b_2, b_3, b_4, b_5, b_6)$ بهترین پاسخ باشد، انحراف پاسخ بهینه از بهترین پاسخ، طبق رابطه (۱-۲۹) محاسبه می‌شود. بهترین پاسخ در این مسئله، $(۱۰ و ۱۰ و ۱۰ و ۱۰ و ۱۰ و ۱۰)$ است. نتایج نشان می‌دهد انحراف پاسخ بهینه الگوریتم‌های بهینه‌سازی ازدحام ذرات، ملخ، ژنتیک، صفر است و سرعت همگرایی الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات در یافتن جواب بهینه از همه بالاتر است و در تکرار اول، جواب بهینه را می‌یابد. انحراف پاسخ بهینه الگوریتم زنبور از بهترین جواب، $۰/۰۲۶۸$ است و سرعت همگرایی آن، کمتر از همه است. انحراف پاسخ بهینه برنامه‌ریزی هدف از بهترین پاسخ، نسبت به الگوریتم‌های تکاملی بیشتر است. بنابراین الگوریتم‌های تکاملی در یافتن جواب بهینه برای درجه اعتماد بهتر از برنامه‌ریزی هدف، عمل کرده است. شکل (۲)، نمودار همگرایی الگوریتم GA، PSO، GOA و BEE برای محاسبه درجه اعتماد بهینه آورده شده است.

$$D = p_1(b_1 - x_1) + p_2(b_2 - x_2) + p_3(b_3 - x_3) + p_4(b_4 - x_4) + p_5(b_5 - x_5) + p_6(x_6 - b_6) \quad (۲۹-۱)$$

۴-۲- محاسبه حداقل خطر

بعد از تعامل با سیستم، دسترس‌پذیری آن کمتر از $۰/۷$ ، قابلیت اطمینان آن کمتر از $۰/۷۵$ ، شایستگی آن کمتر از $۰/۶۵$ ، مشتاق بودن آن برای انجام کار در جهت رسیدن به هدف اعتمادکننده کمتر از $۰/۵$ ، بی‌ضرر بودن آن کمتر از $۰/۸۵$ و هزینه آن بالاتر از $۰/۶$ ، خطر محسوب می‌شود.

دیگر، طبق شرط مسئله بالا، $p_3 > p_1 > p_2 > p_6 > p_5 > p_4$ باید باشد. پس از حل مسئله با استفاده از نرم‌افزار متلب، راه‌حل بهینه $(۰/۲ و ۰/۹۷ و ۰/۸ و ۰/۸۵ و ۰/۹۲ و ۰/۹)$ به‌دست می‌آید.

$$\begin{cases} \min(0.23d_1^- + 0.16d_2^- + 0.25d_3^- + 0.09d_4^- + 0.12d_5^- + 0.15d_6^+) \\ \text{subject to:} \\ E[x_{x_1}] + d_1^- - d_1^+ = 0.8 \\ E[x_{x_2}] + d_2^- - d_2^+ = 0.85 \\ E[x_{x_3}] + d_3^- - d_3^+ = 0.7 \\ E[x_{x_4}] + d_4^- - d_4^+ = 0.6 \\ E[x_{x_5}] + d_5^- - d_5^+ = 0.95 \\ E[x_{x_6}] + d_6^- - d_6^+ = 0.4 \end{cases} \quad (۲۶-۱)$$

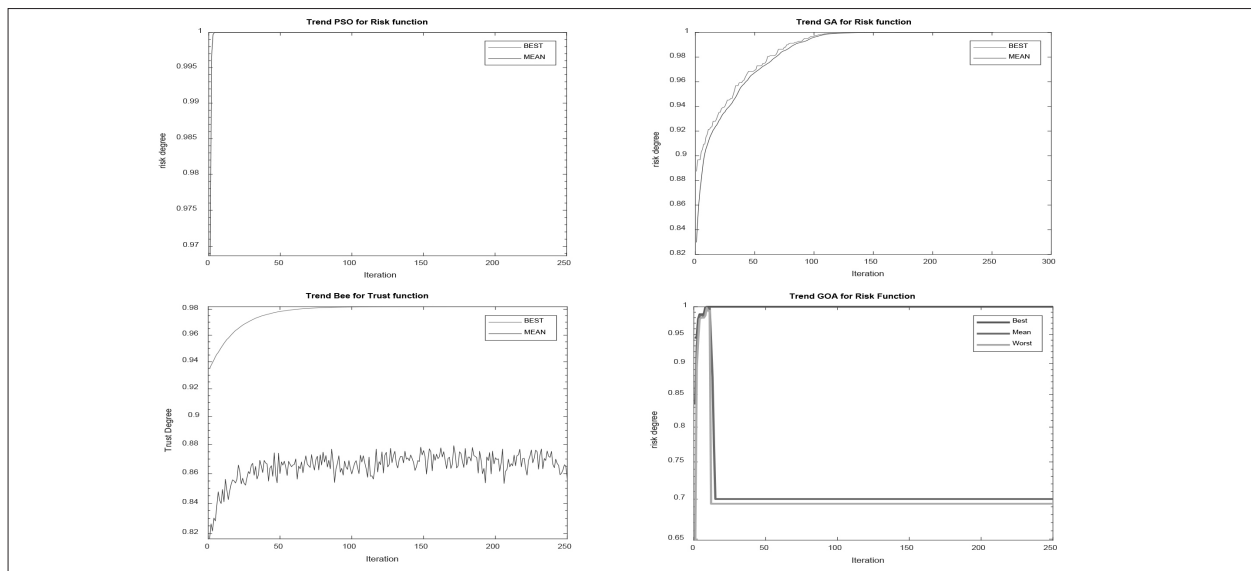
۴-۱-۲- حل مسئله با برنامه‌ریزی خطی و الگوریتم‌های تکاملی در این مقاله، مسئله بالا طبق رابطه (۲۵) مدل شده است. فرض می‌شود بردار اولویت در مدل برنامه‌ریزی هدف، $(p_1, p_2, p_3, p_4, p_5, p_6)$ است و بردار اولویت در مدل این مقاله، $(p_1^*, p_2^*, p_3^*, p_4^*, p_5^*, p_6^*)$ است. یکی از شرط‌های مدل این مقاله، $p_1^* + p_2^* + p_3^* + p_4^* + p_5^* = 1$ است و شرط مسئله بالا، $p_3 > p_1 > p_4 > p_5 > p_2 > p_6$ است. بردار اولویت برای این مسئله برای این که دو شرط بالا برقرار بماند، بایستی طبق رابطه (۲۴) باشد. در نهایت با استفاده از الگوریتم‌های تکاملی مختلف، مقدار راه‌حل بهینه به‌دست می‌آید که نتایج در جدول (۵-۱) قرار گرفته است.

$$(p_1 + p_6/5, p_2 + p_6/5, p_3 + p_6/5, p_4 + p_6/5, p_5 + p_6/5, p_6 + p_6/5) = (p_1^*, p_2^*, p_3^*, p_4^*, p_5^*, p_6^*) \quad (۲۷-۱)$$

$$\begin{cases} \max 0.26E[x_{x_1}] + 0.19E[x_{x_2}] + 0.28E[x_{x_3}] + 0.12E[x_{x_4}] + 0.15E[x_{x_5}] - 0.18E[x_{x_6}] \\ \text{subject to:} \\ 0.8 \leq E[x_{x_1}] \leq 1 \\ 0.85 \leq E[x_{x_2}] \leq 1 \\ 0.7 \leq E[x_{x_3}] \leq 1 \\ 0.6 \leq E[x_{x_4}] \leq 1 \\ 0.95 \leq E[x_{x_5}] \leq 1 \\ 0 \leq E[x_{x_6}] \leq 0.4 \end{cases} \quad (۲۸-۱)$$

جدول (۶): مقایسه نتایج الگوریتم‌های مختلف برای محاسبه حداقل خطر

الگوریتم	زمان کل اجرا	برازندگی	بردار تصمیم بهینه	تعداد تکرار یافتن بردار تصمیم بهینه	انحراف پاسخ بهینه از بهترین پاسخ
GP			(۰/۸۵ و ۰/۸۷ و ۰/۸۲ و ۰/۷۵ و ۰/۹۲ و ۰/۳)		۰/۲۱
GA	۰/۴۳۲۷۹	۱	(۰ و ۰ و ۰ و ۰ و ۰ و ۰)	۱۷۲	۰
PSO	۰/۵۸۰۴۸	۱	(۰ و ۰ و ۰ و ۰ و ۰ و ۰)	۱	۰
GOA	۲/۳۷۴۹	۱	(۰ و ۰ و ۰ و ۰ و ۰ و ۰)	۱۲	۰
BEE	۳/۳۳۵۸	۰/۹۸۲۰۴	(۰/۹۷۱۷۲ و ۰/۹۱۹۳ و ۰/۹۸۴۲۷ و ۰/۹۷۲۳۳ و ۰/۰۳۱۳۳۲)	۲۵۰	۰/۰۳۴۲۳

شکل ۳: نمودار همگرایی تابع خطر توسط الگوریتم ژنتیک (GA)، بهینه‌سازی ازدحام ذرات (PSO)، ملخ (GOA) و زنبور (BEE)

(۳)، نمودار همگرایی الگوریتم PSO، GA و GOA و BEE برای محاسبه حداقل خطر آورده شده است.

۵- ارزیابی

برای ارزیابی مدل و نمایش پارامترهای مهم آن، فرآیندهای متفاوتی طراحی شده است. پس از تعیین فرآیندها، مدل توسط نرم‌افزار متلب، شبیه‌سازی شده و تأثیر پارامترهای مختلف، بررسی شده است.

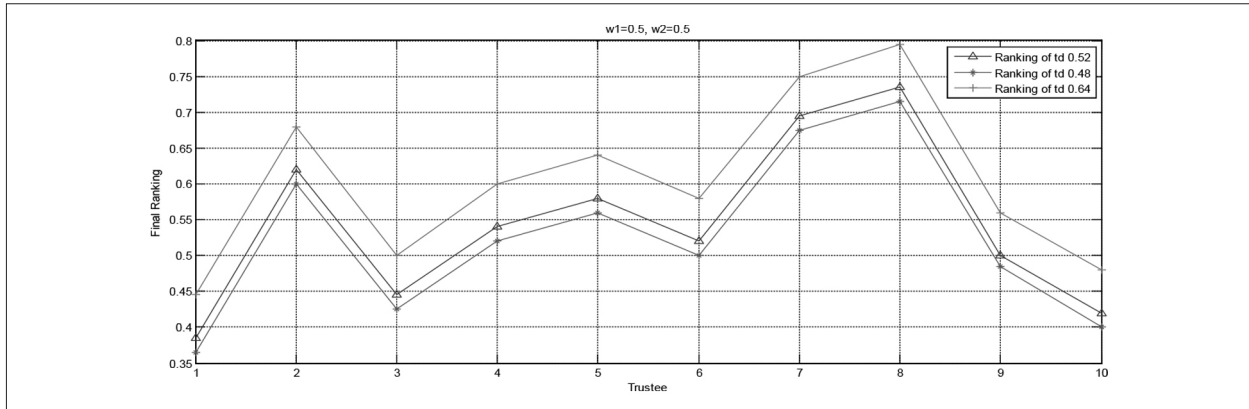
۵-۱ بررسی تأثیر حداقل خطر معتمد بر رتبه‌بندی نهایی معتمد در درجه اعتمادهای برابر

برای بررسی تأثیر حداقل خطر معتمد بر رتبه نهایی گزینه معتمد، طبق جدول (۷)، ده معتمد در نظر گرفته شده

شده است. انحراف پاسخ بهینه از بهترین پاسخ طبق رابطه (۱-۲۹) محاسبه شده است. نتایج نشان می‌دهد انحراف پاسخ بهینه الگوریتم‌های بهینه‌سازی ازدحام ذرات، ملخ، ژنتیک از بهترین پاسخ، صفر است و سرعت همگرایی الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات در یافتن جواب بهینه از همه بالاتر است و در تکرار اول، جواب بهینه را می‌یابد. انحراف پاسخ بهینه الگوریتم زنبور از بهترین جواب، ۰/۰۳۴۲۳ است و سرعت همگرایی آن، کمتر از همه است. انحراف پاسخ بهینه برنامه‌ریزی هدف از بهترین پاسخ، نسبت به الگوریتم‌های تکاملی بیشتر است. بنابراین الگوریتم‌های تکاملی در یافتن جواب بهینه برای مسئله خطر بهتر از برنامه‌ریزی هدف، عمل کرده است. در شکل

جدول (۷): بررسی تأثیر خطر معتمد بر رتبه‌بندی نهایی معتمد در درجه اعتمادهای برابر

معمد	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
درجه خطر	۰/۲۵	۰/۷۲	۰/۳۷	۰/۵۶	۰/۶۴	۰/۵۲	۰/۸۷	۰/۹۵	۰/۴۹	۰/۳۲
رتبه نهایی	۰/۳۸۵	۰/۶۲	۰/۴۴۵	۰/۵۴	۰/۵۸	۰/۵۲	۰/۶۹۵	۰/۷۳۵	۰/۵	۰/۴۲
درجه اعتماد: ۰/۴۸	۰/۳۶۵	۰/۶	۰/۴۲۵	۰/۵۲	۰/۵۶	۰/۵	۰/۶۷۵	۰/۷۱۵	۰/۴۸۵	۰/۴
رتبه نهایی	۰/۴۴۵	۰/۶۸	۰/۵	۰/۶	۰/۶۴	۰/۵۸	۰/۷۵	۰/۷۹۵	۰/۵۶	۰/۴۸

شکل ۴: بررسی تأثیر خطر معتمد بر رتبه‌بندی نهایی معتمد در درجه اعتمادهای برابر

خطرپذیری اعتمادکننده، رتبه نهایی هر یک از معتمدها برای هر یک از اعتمادکننده‌ها طبق رابطه (۲۲) محاسبه می‌شود.

شکل (۵) نشان می‌دهد، اگر رتبه حداقل خطر و رتبه اعتماد یک معتمد با هم برابر باشد، رتبه نهایی این معتمد برای هر اعتمادکننده با هر درجه خطرپذیری یکسان است و درجه خطرپذیری اعتمادکننده‌ها تأثیری ندارد. اما اگر رتبه حداقل خطر و رتبه درجه اعتماد آن‌ها با هم برابر نباشد، رتبه نهایی معتمد برای هر کدام از اعتمادکننده‌ها با توجه به درجه خطرپذیری اعتمادکننده، متفاوت است. با توجه به شکل (۵)، معتمد اول بالاترین رتبه نهایی را برای اعتمادکننده اول دارد، اما همین معتمد برای اعتمادکننده چهارم، پایین‌ترین رتبه نهایی را به دلیل متفاوت بودن درجه خطرپذیری دارد.

۵-۳- بررسی تأثیر زمینه و وزن اجزای اعتماد (اولویت) بر رتبه‌بندی نهایی معتمد

برای بررسی تأثیر زمینه بر روی رتبه نهایی هر یک

است. رتبه حداقل خطر معتمدها با یکدیگر متفاوت است. رتبه نهایی هر یک از معتمدها در سه حالت زیر طبق رابطه (۲۲) محاسبه می‌شود.

۱. رتبه اعتماد همه معتمدها یکسان و برابر با مقدار ۰/۵۲

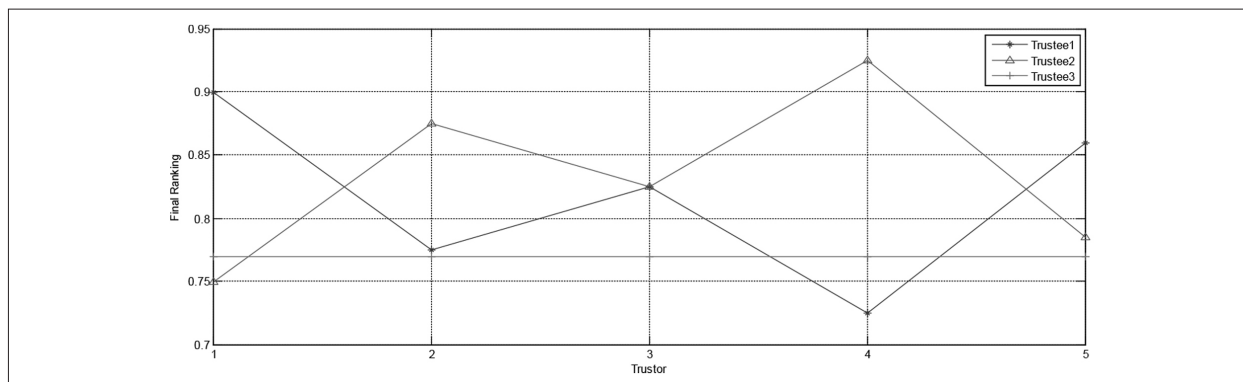
۲. رتبه اعتماد همه معتمدها یکسان و برابر با مقدار ۰/۴۸

۳. رتبه اعتماد همه معتمدها یکسان و برابر با مقدار ۰/۶۴

شکل (۴) نشان می‌دهد که با وجود یکسان بودن رتبه درجه اعتماد همه معتمدها، رتبه نهایی آن‌ها متفاوت است و هر چه رتبه درجه اعتماد معتمدها بالاتر باشد، رتبه نهایی آن‌ها نیز بالاتر است.

۵-۲ بررسی تأثیر درجه خطرپذیری اعتمادکننده بر رتبه نهایی معتمد

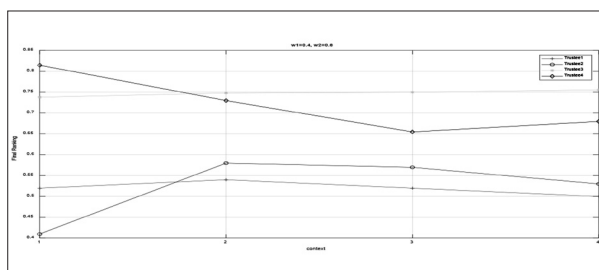
برای بررسی تأثیر درجه خطرپذیری اعتمادکننده بر رتبه نهایی معتمد، طبق جدول (۸)، پنج اعتمادکننده با درجه خطرپذیری متفاوت و سه معتمد برای بررسی حالت‌های مختلف آزمایش، در نظر گرفته شده است. سپس بر اساس درجه اعتماد معتمد، رتبه حداقل خطر معتمد و درجه

شکل ۵: بررسی تأثیر درجه خطرپذیری اعتمادکننده بر رتبه نهایی معتمد

جدول (۹): پارامترهای الگوریتم ژنتیک

P_m	P_c	MaxIt	nPop	پارامترهای الگوریتم GA
۰/۱	۰/۹	۵	۵۰	مقدار

شکل ۶: بررسی تأثیر زمینه و وزن اجزای اعتماد (اولویت) بر رتبه بندی نهایی معتمد

(۱۰) آورده شده است. معتمدها با توجه به میزان انحراف مثبت (d^+) و انحراف منفی (d^-) که از راه حل بهینه در هر زمینه دارند، درجه اعتماد و حداقل خطر آنها در هر زمینه، طبق رابطه (۱-۲۳) و (۱-۲۴) محاسبه می شود. در نهایت بر اساس درجه خطرپذیری و درجه اعتمادپذیری اعتمادکننده که در این آزمایش، برابر با ۰/۶ و ۰/۴ در نظر گرفته شده است، رتبه نهایی هر یک از معتمدها، طبق رابطه (۱-۲۵) محاسبه می شود.

شکل (۶) نشان می دهد که هر معتمد در هر زمینه، رتبه نهایی متفاوتی دارد، مثلاً برای معتمد اول در زمینه دوم، رتبه نهایی ۰/۵۴ و در زمینه چهارم، رتبه نهایی ۰/۵ وجود دارد. در این شکل، معتمد چهارم در زمینه اول، رتبه اول را در بین چهار معتمد دارد، اما همین معتمد در زمینه سوم، رتبه دوم را در بین چهار معتمد دارد.

جدول (۸): بررسی تأثیر درجه خطرپذیری اعتمادکننده بر رتبه نهایی معتمد

اعتمادکننده	معتمد	درجه خطرپذیری	درجه اعتماد	درجه خطر	رتبه نهایی
اعتمادکننده اول	معتمد اول	۰/۲	۰/۹۵	۰/۷	۰/۹
	معتمد دوم		۰/۷	۰/۹۵	۰/۷۵
	معتمد سوم		۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷
اعتمادکننده دوم	معتمد اول	۰/۷	۰/۹۵	۰/۷	۰/۷۷۵
	معتمد دوم		۰/۷	۰/۹۵	۰/۸۷۵
	معتمد سوم		۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷
اعتمادکننده سوم	معتمد اول	۰/۵	۰/۹۵	۰/۷	۰/۸۲۵
	معتمد دوم		۰/۷	۰/۹۵	۰/۸۲۵
	معتمد سوم		۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷
اعتمادکننده چهارم	معتمد اول	۰/۹	۰/۹۵	۰/۷	۰/۷۲۵
	معتمد دوم		۰/۷	۰/۹۵	۰/۹۲۵
	معتمد سوم		۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷
اعتمادکننده پنجم	معتمد اول	۰/۳۵	۰/۹۵	۰/۷	۰/۸۶
	معتمد دوم		۰/۷	۰/۹۵	۰/۷۸۵
	معتمد سوم		۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷

از معتمدها، طبق جدول (۱۰)، چهار معتمد و چهار زمینه در نظر گرفته شده است. در هر زمینه، اولویت هر یک از اجزای اعتماد در آن زمینه، سطح اهداف اعتمادکننده برای هر یک از اجزای اعتماد برای اعتمادکردن به معتمد و دریافت حداقل خطر، طبق جدول (۱۰) تعیین می شود. سپس، طبق پارامتر اولویت و سطح اهداف بیان شده، راه حل بهینه که مشخص کننده بیشترین درجه اعتماد و کمترین خطر است، طبق رابطه (۱۳) و (۱۵) محاسبه می شود و این روابط، طبق الگوریتم ژنتیک حل می شود که پارامترهای این الگوریتم، طبق جدول (۹) مقدار گرفته اند. مقدار اجزای اعتماد و اجزای حداقل خطر هر یک از معتمدها در جدول

جدول (۱۰): بررسی تأثیر زمینه و وزن اجزای اعتماد (اولیت) بر رتبه‌بندی نهایی معتمد

Final Ranking	Ranking	d^-	d^+	$E[\xi_6]$	$E[\xi_5]$	$E[\xi_4]$	$E[\xi_3]$	$E[\xi_2]$	$E[\xi_1]$		
۰/۵۲	۰/۵۲	۰/۴۷۹	۰	۰/۵۲	۰/۴۹	۰/۴۹	۰/۵	۰/۴۱	۰/۴۳	درجه اعتماد	معتمد اول
	۰/۵۵	۰/۴۵	۰								
۰/۵۴	۰/۵۵	۰/۴۵	۰								
	۰/۵	۰/۵	۰								
۰/۵۲	۰/۵۲۴	۰/۴۷۶	۰	۰/۶۳	۰/۴۴	۰/۴۲	۰/۴۱	۰/۴۸	۰/۳۹	درجه خطر	معتمد اول
	۰/۵۳۹	۰/۴۶۱	۰								
۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰								
	۰/۵	۰/۵	۰/۰۰۳۷								
۰/۴۱	۰/۵۸	۰/۴۱۱	۰	۰/۵۲	۰/۵۱	۰/۶۶	۰/۵۴	۰/۵۶	۰/۵۳	درجه اعتماد	معتمد دوم
	۰/۶۴	۰/۳۶	۰								
۰/۵۸	۰/۶	۰/۴	۰								
	۰/۵۸	۰/۴۲	۰								
۰/۵۷	۰/۳	۰/۷	۰	۰/۴۲	۰/۴۵	۰/۴۳	۰/۴۱	۰/۳۸	۰/۴۱	درجه خطر	معتمد سوم
	۰/۵۵	۰/۴۹۹	۰								
۰/۵۳	۰/۵۵	۰/۴۴۵	۰								
	۰/۵	۰/۵	۰/۰۰۳۹								
۰/۷۳۸	۰/۷۵	۰/۲۵	۰	۰/۴۵	۰/۷۲	۰/۶۸	۰/۷۶	۰/۵۶	۰/۸۵	درجه اعتماد	معتمد سوم
	۰/۷۶	۰/۲۴۸	۰								
۰/۷۴۸	۰/۷۵	۰/۲۵	۰								
	۰/۷۲	۰/۲۸	۰								
۰/۷۵	۰/۷۳	۰/۲۷	۰	۰/۳۸	۰/۶۵	۰/۵۴	۰/۶۹	۰/۵۲	۰/۷۸	درجه خطر	معتمد چهارم
	۰/۷۴	۰/۲۶	۰								
۰/۷۵۶	۰/۷۵	۰/۲۵	۰								
	۰/۷۸	۰/۲۱۸	۰/۰۰۵۸								
۰/۸۱۵	۰/۸۰۹	۰/۱۹	۰	۰/۸۵	۰/۷۶	۰/۸۲	۰/۹۱	۰/۸۷	۰/۶۵	درجه اعتماد	معتمد چهارم
	۰/۷۹	۰/۲۱	۰								
۰/۷۳	۰/۶۸	۰/۳۲۴	۰								
	۰/۵۸	۰/۴۱۶	۰/۰۰۳								
۰/۶۵۵	۰/۸۲	۰/۱۷۸	۰/۰۱۳	۰/۸۷	۰/۸۳	۰/۹۷	۰/۷۶	۰/۸۵	۰/۶۲	درجه خطر	معتمد چهارم
	۰/۶۹	۰/۳۰۷	۰/۰۰۹								
۰/۶۸	۰/۶۳۸	۰/۳۶۲	۰/۰۱۹								
	۰/۷۵	۰/۲۵	۰/۰۱۶۲								

۰/۰۹۶	۰/۳۰۶	۰/۱۰۶	۰/۲۵۶	۰/۱۹۶	۰/۱۳۶	اولویت	زمینه اول
۰/۵	۰/۹۵	۰/۵۵	۰/۸۵	۰/۷	۰/۶	سطح اهداف برای اعتماد	
۰/۰۹	۰/۹۹	۰/۹	۰/۹۵	۰/۹۷	۰/۹۴	راه حل بهینه برای اعتماد	
۰/۷	۰/۷۵	۰/۳۵	۰/۶۵	۰/۵	۰/۴	سطح اهداف برای خطر	
۰/۱۱	۰/۹۴	۰/۸۲	۰/۹۲	۰/۹۱	۰/۹	راه حل بهینه برای خطر	
۰/۱۸۴	۰/۱۰۴	۰/۲۸۴	۰/۲۱۴	۰/۲۴۴	۰/۱۷۴	اولویت	زمینه دوم
۰/۳۵	۰/۴۵	۰/۸۵	۰/۶۷	۰/۷۵	۰/۶	سطح اهداف برای اعتماد	
۰/۰۹۶	۰/۹	۰/۹۷	۰/۹۶	۰/۸۹	۰/۹۱	راه حل بهینه برای اعتماد	
۰/۵۵	۰/۲۵	۰/۶۵	۰/۴۵	۰/۵۵	۰/۴	سطح اهداف برای خطر	
۰/۲۱	۰/۸۶	۰/۹۳	۰/۸۹	۰/۹۲	۰/۹	راه حل بهینه برای خطر	
۰/۴۸	۰/۱۸	۰/۰۸	۰/۴۳	۰/۱۳	۰/۱۸	اولویت	زمینه سوم
۰/۱	۰/۵۵	۰/۱	۰/۹۷	۴۵	۰/۵۵	سطح اهداف برای اعتماد	
۰/۰۰۷	۰/۹	۰/۸۳	۰/۹۲	۰/۸۹	۰/۹۳	راه حل بهینه برای اعتماد	
۰/۳	۰/۴	۰	۰/۸	۰/۲۵	۰/۳۵	سطح اهداف برای خطر	
۰/۰۴	۰/۸۸	۰/۷۳	۰/۹۶	۰/۷۸	۰/۹	راه حل بهینه برای خطر	
۰/۱	۰/۰۲	۰/۰۲	۰/۲۸	۰/۳۷	۰/۳۱	اولویت	زمینه چهارم
۰/۴	۰/۱	۰/۱	۰/۸۵	۰/۹۷	۰/۹	سطح اهداف برای اعتماد	
۰/۰۵	۰/۶۱	۰/۸	۰/۹۸	۰/۹۹	۰/۹۹	راه حل بهینه برای اعتماد	
۰/۶	۰	۰	۰/۶۵	۰/۷۵	۰/۷	سطح اهداف برای خطر	
۰/۰۵	۰/۶۸	۰/۲۱	۰/۹۶	۰/۹۷	۰/۹۱	راه حل بهینه برای خطر	

۶- نتیجه

درجه اعتماد معتمدها پرداخته می‌شود و مسئله میزان خطر معتمد، بررسی نمی‌شود. در این مدل، بررسی شده است که بعضی از معتمدها با وجود درجه اعتماد بالا، چون میزان خطر بالایی داشته‌اند، به‌عنوان معتمد مناسب شناخته نشده‌اند و انتخاب یک معتمد با در نظر گرفتن هر دو مسئله، داشتن حداکثر درجه اعتماد لازم و حداقل خطر انجام می‌شود. در این مدل، درجه خطرپذیری و درجه اعتمادپذیری برای هر معتمد تعریف می‌شود، بنابراین در این مدل، اگر اعتمادکننده‌ای درجه خطرپذیری بالایی داشته باشد، معتمد با خطر پایین را به معتمد با درجه بالاتر، اما خطر بالاتر ترجیح می‌دهد. در مرحله تصمیم‌گیری این مدل، برای انتخاب معتمد با حداکثر درجه اعتماد و حداقل خطر، از برنامه‌ریزی خطی استفاده شده است که یک سطح هدف و اولویت برای هر یک از اجزای اعتماد با توجه به زمینه کار تعریف می‌شود و در نهایت بر اساس این دو پارامتر،

در این مقاله، یک مدل اعتماد جدید، مبتنی بر نظریه عدم قطعیت، معرفی شده است که در این مدل، اعتماد به‌عنوان یک مفهوم واحد تعریف نمی‌شود. در واقع، اعتماد به‌عنوان یک بردار عدم قطعیت تعریف می‌شود که شامل شش متغیر غیرقطعی است. ابعاد اعتماد در این مدل، قابلیت اطمینان، دسترس‌پذیری، شایستگی، اشتیاق برای انجام کار، بی‌ضرربودن و هزینه معتمد تعریف شده است. بر اساس زمینه کار این مدل، به هر یک از اجزای اعتماد، وزنی اختصاص می‌یابد. در مرحله تصمیم‌گیری، بر اساس وزن (اولویت) اجزای اعتماد، معتمد مورد نظر انتخاب می‌شود. بنابراین این مدل انعطاف‌پذیر است و با توجه به اولویت اجزا که در آن زمینه تعریف می‌شود، وزن هر یک از اجزای اعتماد تغییر می‌کند. در اکثر مدل‌های موجود، در مرحله تصمیم‌گیری و انتخاب معتمد مناسب، به بررسی

istic Optimization Methods in Engineering and Management”, *Mathematical Problems in Engineering*, vol. 2012, 2012.

15. Shmoys, D. B., Swamy, c., “Stochastic Optimization is (almost) as Easy as Deterministic Optimization”, the 45th Annual IEEE Symposium on Foundations of Computer Science, pp. 228-237, 2004.
16. Dorigo, M., Birattari, M., Stutzle, T., “Ant Colony Optimization”, *IEEE Computational Intelligent Magazine*, vol. 1, No. 4, pp. 28-39, 2006.
17. Kennedy, J., Eberhart, R. C., “Particle Swarm Optimization”, *Proceedings of IEEE International Conference on Neural Networks*, Vol. 4, pp. 1942-1948, 1995.
18. Eberhart, R. C., Shi, Y., “Particle Swarm Optimization: Developments, Applications and Resources”, *Proceedings of the IEEE Conference on Evolutionary Computation*, Vol.1, No. 01TH8546, pp. 81-86, 2001.
19. Shi, Y., Eberhart, R.C., “A Modified Particle Swarm Optimizer”, *Proceedings of IEEE International Conference on Evolutionary Computation*, No. 98TH8360, pp. 69-73, Anchorage, AK, 1998.
20. Bratton, D., Kennedy, J., “Defining a Standard for Particle Swarm Optimization”, 2007 IEEE Swarm Intelligence Symposium, pp. 120-127, 2007.
21. Saremi, S., Mirjalili, S., Lewis, A., “Grasshopper Optimization Algorithm: Theory and Application”, *Advances in Engineering Software*, Vol. 105, pp. 30-47, 2017.
22. PHAM, D. T., et al., “The bees algorithm”, *Technical Note, Manufacturing Engineering Centre, Cardiff University, UK*, 2005.
23. PHAM, D. T., et al., “The bees algorithm—a novel tool for complex optimization problems”, *Intelligent Production Machines and Systems*, pp. 454-459, Elsevier Science Ltd, 2006.

معتمد مورد نظر انتخاب می‌شود. در این مقاله برای حل مدل از الگوریتم‌های تکاملی استفاده شده است که نتایج نشان می‌دهد این الگوریتم‌ها برای یافتن حداکثر درجه اعتماد و حداقل خطر موفق‌تر از برنامه‌ریزی هدف عمل کرده است و روش بهینه‌سازی ازدحام ذرات، با سرعت بالاتری نسبت به الگوریتم ملخ به جواب بهینه همگرا شده است. الگوریتم ملخ موفق‌تر از ژنتیک عمل کرده است و الگوریتم زنبور در یافتن جواب بهینه، بدتر از همه عمل کرده است؛ اما هر چهار روش، موفق‌تر از برنامه‌ریزی هدف، عمل کرده‌اند.

مراجع

1. Sabater, J., Sierra, C., “Review on Computational Trust and Reputation Models”, *Artificial Intelligence Review*, Vol. 24, No. 1, pp. 33-60, 2005.
2. Lu, G., Lu, J., Yao, S., Yip, J., “A Review on Computational Trust Models for Multi agent Systems”, *The Open Information Science Journal*, Vol. 2, pp. 18-25, 2009.
3. Liu, B., *Uncertainty Theory*, 3rd edn, Springer, 2010.
4. Liu, B., *Uncertainty Theory*, 2nd edn, Springer, 2007.
5. Liu, B., *Uncertainty Theory: An Introduction to its Axiomatic Foundations*, Springer Verlag, 2004.
6. Liu, B., “Why is There a need for Uncertainty Theory”, *Journal of Uncertain Systems*, Vol. 6, No. 1, pp. 3-10, 2012.
7. Liu, B., “Some Research Problems in Uncertainty Theory”, *Journal of Uncertain Systems*, Vol. 3, No. 1, pp. 3-10, 2009.
8. Liu, B., *Uncertainty Theory*, 5th edn, Springer, 2014.
9. Ashtiani, M., Hakimi-Rad, Sh., Abdollahi Azgomi, M., “A Model of Trust Based on Uncertainty Theory”, *International Journal of Uncertainty, Fuzziness and Knowledge-Based Systems*, Vol. 26, No. 2, pp. 269-298, 2018.
10. Castelfranchi, C., Falcone, R., *Trust Theory: A Socio-Cognitive and Computational Model*, Wiley Publishing, 1th edn, May 24, 2010.
11. Liu, B., Chen, X., “Uncertain Multi objective Programming and Uncertain Goal Programming”, *Journal of Uncertainty Analysis and Applications*, Vol. 3, No. 1, pp. 10, 2015.
12. Holland, J. H., Reitman, J. S., “Cognitive Systems Based on Adaptive Algorithms”, *ACM SIGART Bulletin*, No. 63, pp.40-49, 1977.
13. Tsai, C-F., Eberle, W., Chu, C-Y., “Genetic Algorithms in Feature and Instance Selection”, *Knowledge-Based Systems*, No.39, pp. 240-247, 2013.
14. Lin, M-H., Tsai, J-F., Yu, C-S., “A Review of Determin-